

“Všichni byli naplněni Duchem svatým a začali mluvit.” Sk 2

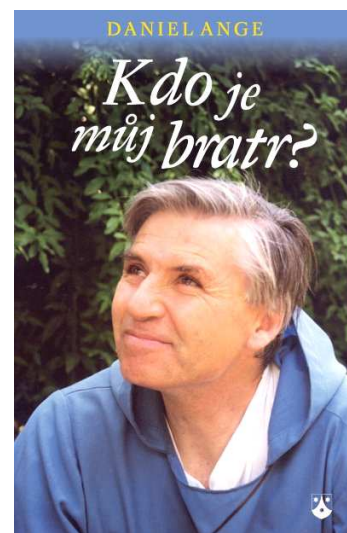
ČÍM ODPUŠTĚNÍ NENÍ, Daniel Ange

*Když odpustíš, nalezneš znovu klid a pokoj: klid života, pokoj modlitby.“
Sv. Augustin, Serm. 325,7*

Osvobodit se od dvanácti mylných představ.

*Některé mylné představy o odpuštění nás mohou zablockovat a vyvolávat zbytečné pocity viny. Musíme je demaskovat, abychom se od nich osvobodili.
Je nutné odstranit karikatury odpuštění.*

1. Odpustit neznamená nutně zapomenout. Odpuštění nepředpokládá ztrátu paměti, ale jen to, že paměť už není přidušena jedovatým plynem.
2. Odpustit neznamená popřít. Uznávám realitu toho, co jsem utrpěl, čím jsem trpěl. Nezakrývám fakta. Odpuštění je síla třeba se vztekem či se slzami přiznat zlo, které bylo spácháno, ale opravdu ho přiznat. Jedině tak budeme moci říci: Budeme žít dál a nikdy nezapomeneme, ale od nynějška budeme žít v duchu lásky a nenecháme náš budoucí vztah otrávit jedem zla. Úkon odpuštění je úkon, kterým se utváří naše lidství.
3. Odpuštění není pouze věc vůle. (Je příliš snadné říci: Musím odpustit.) Odpustit nelze na objednávku. Je to milost, o kterou musíme naléhavě prosit.
4. Odpuštění není magické, ale ani spontánní. Týká se všech dimenzí lidské osoby (duchovní, psychologické, dokonce i biologické); ty všechny se do něj zapojují.
5. Odpuštění neznamená, že je všechno stejné jako předtím, než se lidé proti sobě provinili. V poraněném vztahu se totiž něco navždy změnilo. Musí se nastolit vztah, který už bude jiný.
6. Odpuštění nevyžaduje, abych se vzdal svých práv, což by mohlo znamenat, že určitým způsobem odstupuji z nároků spravedlnosti. Odpuštění, které nebojuje s nespravedlností, není v žádném případě znamením síly a odvahy. Naopak je důkazem slabosti a falešné tolerance (například v případě rozvodu).
7. Odpustit druhému neznamená, že ho omlouvám, že z něj snímám veškerou odpovědnost a říkám: „Není to jeho vina.“
8. Odpustit neznamená dávat najevo morální převahu. V takových případech odpuštění přináší spíš ponížení než osvobození.

9. Odpuštění v sobě nemá nic z obchodování či smlouvání („jedině když druhý udělá totéž“). Odpuštění je bezpodmínečné, velkorysé, dává se nezištně.

10. Odpustit neznamená, že nic nenamítám proti tomu, čím mi druhý ublížil. Ale říkám mu: „Je pravda, žeš mi způsobil utrpení, ale já se na tebe nezlobím. Vždyť pro mě znamenáš o tolik víc než tvůj skutek! Chci obnovit svou naději v tebe: vracím ti svou důvěru!“

11. Poprosit o odpuštění neznamená, že vymáhám něco, co mi druhý dluží, na co mám právo. Odpuštění není v řádu práva či spravedlnosti, ale je čistě nezasloužené. Spadá do „logiky nadbytku“, nikoli „do logiky rovnosti“ (Paul Ricoeur).

12. Odpuštění v sobě nezahrnuje bezprostřednost, nebývá okamžité, často předpokládá dlouhý proces. Není zkrátka možné odpustit, dokud je rána živá. Je nutné nechat pracovat čas, nebo spíš nechat Boha, aby využil času.

Některá zranění byla tak traumatizující, že k jejich postupnému zhojení je zapotřebí hodně času, aby bylo možno dát odpuštění, které nebude vynuceno zvnějšku, ale vytryskne z hloubi duše. Takové odpuštění předpokládá, že k němu člověk dospěje ve svém nitru – a po čase tak může spadnout jako zralé ovoce ze stromu, jako ovoce, které dlouho dozrává.

*Ukázka je z knihy [Kdo je můj bratr?](#), kterou vydalo [Karmelitánské nakladatelství](#).
(převzato z webu [Charismatické obnovy](#))*

ČERVEN 2011 SVÁTKY A SLAVNOSTI

- 02. června: Slavnost Nanebevstoupení Páně
- 12. června: Slavnost Seslání Ducha svatého
- 19. června: Slavnost Nejsvětější Trojice
- 23. června: Slavnost Těla a krve Páně
- 24. června: Slavnost Narození sv. Jana Křtitele
- 29. června: Slavnost sv. Petra a Pavla

ČTVRTKY V KLUBU DCB - v měsíci červnu nebudou.

SETKÁVÁNÍ NAD TÉMATY - v měsíci červnu nebude.

CO JSME PROŽILI NEDÁVNO...

ZADARMO JSTE DOSTALI,
ZADARMO DÁVEJTE

Zatímco účastníci našeho prvního KURZU ALFA litovali, že už to končí, členové týmu se těšili, jak si hezky v klidu prožijí Velikonoce a před dalším kurzem si dopřejí tříměsíční odpočinek. To první se podařilo, do toho druhého zasáhl Vašek Hron, poradce pro kurzy Alfa v katolickém prostředí: „Jestli ty kurzy chcete dělat, potřebujete formaci. Nabízím vám seminář duchovní obnovy.“ V první chvíli jsme se všichni naježili - nejen kvůli tomu vytouženému a zaslouženému odpočinku, ale každý z nás má přece nějakou spiritualitu, máme mezi sebou i sestry

boromejky, tak do čeho nás to tlačí... Ale pak jsme si to vysvětlili a nabídku přijali. Vašek vše zorganizoval, sestavil tým z lidí, kteří obětavě dojížděli do naší farnosti, věnovali nám svůj čas a ještě tvrdili, že to bylo přínosem především pro ně samotné. Seminář skončil a my jsme byli při mši svaté oficiálně vysláni do služby. S tím jsme do toho šli, a kurzům Alfa se věnujeme dál. Jenže přišlo další překvapení.

Jednoho dne mi zavolala Katka Lachmanová: „Nechtěla bys v květnu při semináři na Velehradě vést skupinku?“ Hlavou mi blesklo „zadarmo jste dostali, zadarmo dávejte“, ale nahlas jsem řekla, že jsem to nikdy nedělala, nejsem žádná charismatička, a že bych měla ve svém ucpaném diáři volný celý týden, o tom dost pochybuji. Zatímco mi Katka vysvětlovala, že charismatička jsem, jelikož jsem pokřtěná, listovala jsem v diáři. Náhodička! Široko daleko jediný volný týden byl zrovna ten, o který tu šlo. Když se tedy Boží vůle projevila tak nápadně, přikývla jsem a pomyslela si, že mám aspoň příležitost splatit, co jiní udělali pro mne. Zkrátka vyrovnat dluh. Ale zase to bylo jinak.

Na Velehradě jsem si celý týden vysloveně užívala. Užívala jsem si radost ze služby, radost z práce na Boží vinici, poznávala krásné lidi nejen v týmu, ale i mezi účastníky. Přijela jsem tam s obrovskou touhou a přáním, aby odtud nikdo po týdnu neodjížděl s prázdnou. A ono to tak bylo! Duch svatý byl při díle, proměňoval lidská srdce tak, že mnohé jeho působení bylo markantní už na první pohled, o mnohém dalším svědčili sami účastníci ve skupinkách a hlavně pak při závěrečném hodnocení semináře. Děkovali Bohu za vnitřní uzdravení, děkovali Duchu svatému za konkrétní dary, které obdrželi, děkovali týmu, že se jim věnoval. Teoreticky bych tedy měla odjíždět s pocitem vyrovnaného dluhu. Ve skutečnosti jsem odjížděla s dluhem mnohem větším - nesmírně obohacena, posedlá ještě větší touhou zadarmo dávat, co jsem zadarmo dostala. Jsem si jistá, že ostatní - týmáci i účastníci - na tom byli podobně.

Marie Svatošová, 24. 5. 2011

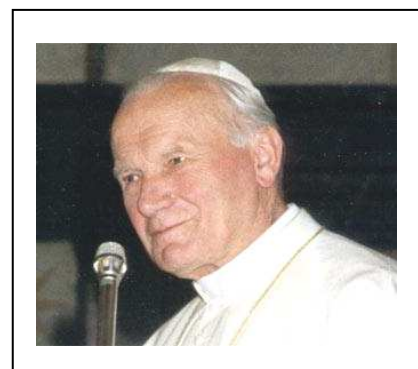
BLAHOŘEČENÍ JANA PAVLA II. ZBLÍZKA

Prvního května zažila církev velikou radost. Jan Pavel II. byl oficiálně prohlášen za blahoslaveného. Já jsem měl to štěstí, že jsem mohl být v Římě přímo u toho. Rád bych se proto s Vámi podělil o pár svých postřehů a zážitků.

Již samotný počet poutníků (odhadem 1.5 milionu) byl ohromující a pro člověka ze země, kde to s počtem věřících přeci jenom moc slavné není, také značně posilující. Ale i přesto bylo v Římě kolem šesti set někde registrovaných českých poutníků, plus další, kteří přijeli po vlastní ose.

Ačkoliv jsme dorazili poměrně pozdě, nakonec se nám podařilo dostat se až do poloviny Via del Conciliazione vedoucí od Tibery na Svatopetrské náměstí, takže i díky obrazovce jsme velmi dobře viděli.

Z bohoslužby samotné byly pro mě nejsilnější dva momenty. Prvním momentem byl samotný akt blahořečení, kdy jsem zažíval a i ze svého okolí cítil vrcholnou radost, nadšení, ale i dojetí. Fakt, že přesně v ten moment se navíc obloha zcela vyjasnila, také nepovažuji za náhodný. Vypadalo to, jakoby nebe vítalo nového blahoslaveného. K tomuto rozzářenému nebi se potom z náměstí na balóncích vznesl transparent s nápisem *Deo gratias*, který, myslím, přesně vyjadřoval náladu na Svatopetrském náměstí i v přilehlých ulicích.

Druhým silným momentem bylo pro mě pozdravení pokoje. Teprve tehdy, když si člověk na zaplněné ulici podává ruku se Španěly, Korsičany, Angolany, Američany nebo Brazilci, pochopí, co to znamená, že církev je universální, že je všude na světě.

Svatý otec ve své homilii vypíchl slavná slova Jana Pavla II., která pronesl při své inauguraci: „**Nebojte se! Otevřete brány Kristu!**“ Dodal, že Jan Pavel II. toto připomínal celý život. Učil nás nebát se.

Z Říma jsem si přivezl skutečně mimořádný zážitek, ze kterého, troufám si říct, budu čerpat ještě hodně dlouho. Díky blahoslavenému Janu Pavlu II.!

Martin Boukal

BENEDIKT XVI. v pořadu italské televize RAI 1

část 1

Benedikt XVI. vystoupil jako vůbec první papež v rámci běžného televizního pořadu. Stalo se tak letos na Velký pátek, kdy přijal pozvání do diskusního pořadu náboženské redakce prvního programu italské veřejnoprávní televize Rai Uno. Talk show se nazývá „A Sua immagine“ a jeho tvůrci předložili Benediktovi XVI. sedm otázek, na které papež bezprostředně odpověděl. Jedinou výjimkou oproti jiným dílům tohoto pořadu byl fakt, že tak papež učinil nikoliv v televizním studiu, ale u sebe doma, tedy v apoštolském paláci ve Vatikánu, kam za ním pár dnů předem přišel televizní štáb celé asi půl hodinové vystoupení natočit. Pořad italské televize sledovalo na Velký pátek ve 14:10 půl druhého milionu diváků.

1. otázka. Nejprve se zeptala sedmiletá dívka z Japonska: „Jmenuji se Helena, jsem Japonka a je mi sedm let. Mám velký strach, protože dům, kde jsem se cítila v bezpečí se tak strašně trásl a mnozí moji vrstevníci zemřeli. Nemohu si jít hrát do parku. Proč musím mít takový strach? Proč musí být děti tolik smutné? Ptám se tedy papeže, který mluví s Bohem, aby mi to vysvětlil?“

Odpověď: Drahá Heleno, ze srdce tě zdravím! I já sám si kladu stejné otázky: proč je to tak? Proč vy musíte tolik trpět, zatímco ostatní žijí v pohodlí? Odpovědi nemáme, ale víme, že Ježíš trpěl jako vy, nevinně, že pravý Bůh, který se ukazuje v Ježíši, je na vaší straně. Toto mi připadá velmi důležité, i když nemáme odpovědi a zůstává nám smutek: Bůh je na vaší straně a buďte si jisti, že vám pomůže. Jednoho dne také poznáme, proč tomu tak bylo. V této chvíli je však důležité uvědomit si: Bůh mne miluje, třebaže se mi zdá, že mne nezná. Nikoli, má mne rád, je na mojí straně. Buďte si jisti, že na celém světě jsou mnozí s vámi, myslí na vás a dělají pro vás, co jen mohou, aby vám pomohli. Vězte, že jednoho dne pochopíte, že toto utrpení nebylo prázdné, nebylo marné, ale že za tím je nějaký dobrý plán, že v pozadí je plán lásky. Buď si jistá, že neexistuje náhoda. My jsme s tebou a se všemi japonskými dětmi, které trpí, a chceme vám pomáhat modlitbou a svými skutky a buďte si jisti, že také Bůh vám pomáhá. V tomto smyslu se společně modlíme, aby se vám co nejdříve dostalo světla.

2. otázka. Jedna italská matka, pečující o syna, jenž je v bezvědomí, se zeptala: „Svatosti, od Velikonoc roku 2009 je duše mého syna Františka ve vegetativním stavu. Chci se zeptat: Opustila už jeho duše tělo, když už nic nevnímá anebo je nám ještě nablízku?“

Odpověď: Duše je určitě v těle ještě přítomna. Je to možná podobná situace, jako když jsou na kytarě zpřetrhány struny, takže už nemůže hrát. Stejně tak i nástroj těla je křehký, zranitelný a duše se takříkajíc nemůže rozeznít. Zůstává však přítomna. Jsem si jist, že jeho skrytá duše v hloubi cítí vaši

lásku, i když nerozumí podrobnostem, slovům apod., ale přítomnost lásky vnímá. Proto, drazí rodiče, drahá maminko, vaše každodenní péče o něho po celé hodiny je opravdovým skutkem lásky obrovské hodnoty. Vaše přítomnost vstupuje do hlubiny jeho skryté duše a váš skutek je tudíž také svědectvím víry v Boha, víry v člověka, nasazení pro život a úctu k lidskému životu i v těch nejsmutnějších situacích. Povzbuzuji vás, abyste pokračovali a byli si vědomi toho, že tímto znamením důvěry, tímto znamením úcty k životu a touto láskou ke zraněnému tělu a trpící duši prokazujete obrovskou službu lidství jako takovému.

3. otázka. *Tři mladí lidé, pronásledovaní křesťané z Bagdádu se ptají: „Zdravíme Svatého otce z Iráku. My křesťané Bagdádu jsme pronásledovaní podobně jako Ježíš. Svatý otče, jak můžeme, podle Vás, pomáhat naší komunitě přehodnotit touhu emigrovat do jiných zemí a přesvědčit je, že odchod není jediné řešení?“*

Odpověď: Chtěl bych především od srdce pozdravit všechny křesťany Iráku, naše bratry, a musím říci, že se denně za křesťany v Iráku modlím. Jsou to naši trpící bratři, stejně jako ti, kteří trpí v jiných zemích světa. Jsou našemu srdci obzvláště nablízku a my, nakolik můžeme, musíme učinit všechno proto, aby mohli zůstat a odolat pokušení odejít, i když by to bylo vzhledem k podmínkám, ve kterých žijí, zcela pochopitelné. Je důležité, abychom vám byli nablízku, drazí přátelé v Iráku. Chceme vám pomoci, a když přijдете k nám, přijmeme vás jako opravdové bratry. A instituce a všichni, kdo mají jakoukoli možnost vám v Iráku pomoci, měli by tak učinit. Svatý stolec je v neustálém kontaktu s různými komunitami, nejenom katolickými, ale i s dalšími křesťanskými společenstvími, ale především také s bratry muslimy, šíity i sunnity. Chceme se přičinit o smíření, porozumění i spolu s vládou; pomáhat jí na této obtížné cestě rekonstrukce rozdrásané společnosti, protože právě v tom totiž spočívá problém: společnost je hluboce rozdělena, rozbita a už neexistuje povědomí: »Jsme různé části jediného lidu se společnou historií, v níž má každý svoje místo.« Je třeba rekonstruovat vědomí, že společně a v různosti vytváří společné dějiny a že má společné určení. A my chceme v dialogu s těmito různými skupinami napomoci procesu rekonstrukce a povzbudit vás, drazí křesťanští přátelé v Iráku, abyste měli důvěru, trpělivost, abyste měli důvěru v Boha a spolupracovali na tomto svízelném procesu. Buďte se jisti naší modlitbou.

4. otázka. *Jedna muslimka z Pobřeží slonoviny začala formulí arabského pozdravu, kterým se obvykle začíná jakýkoli rozhovor: „Kéž je Bůh ve všech tvých slovech, která si řekneme a kéž je Bůh s tebou“ a pak pokračovala v otázce francouzsky: „Drahý Svatý otče, tady na Pobřeží slonoviny žijeme my muslimové spolu s křesťany v harmonii. Rodiny jsou často tvořeny příslušníky obou náboženství. Existuje zde také etnická různost, ale nikdy jsme tu neměli problémy. Nyní se všechno změnilo: krize, kterou prožíváme, způsobená politikou, rozsévá rozdělení. Mnoho nevinných přišlo o život! Je spousta uprchlíků, mnoho matek a dětí žije ve strachu! Poslové a proroci vybízejí k pokoji. Ježíš je mužem pokoje. Co byste poradil Vy jako Ježíšův vyslanec?“*

Odpověď: Chtěl bych odpovědět na pozdrav pozdravem: Bůh buď i s Tebou, ať ti neustále pomáhá. Musím říci, že jsem dostal srdceryvné dopisy z Pobřeží slonoviny. Sleduji tamější smutek a hloubku utrpení a jsem zarmoucen tím, že můžeme učinit tak málo. Jedno však můžeme dělat vždycky: být na modlitbách spolu s vámi a snažit se, jak jen možno, pomáhat i charitativními skutky a zejména našimi politickými možnostmi a kontakty. Pověřil jsem kard. Turksona, který je předsedou naší Rady Spravedlnost a mír, aby jel na Pobřeží slonoviny a snažil se prostředkovat a vést rozhovory s různými skupinami a lidmi a napomoci tak novému začátku. Chceme především, aby bylo slyšet hlas Ježíšův, o kterém také věříte, že je prorok. On byl vždycky mužem pokoje. Bylo by možno čekat, že Bůh, který sestoupí na zem, bude mužem velké moci a zničí nepřátelské síly, že bude mužem síly a takto se stane nástrojem míru. Nic takového. Přišel jako slabý, přišel pouze v síle lásky, bez jakéhokoli násilí a šel až na kříž. A ukazuje nám tak pravou tvář Boha. Ukazuje nám, že násilí nikdy nepochází od Boha. Násilí nikdy neposkytuje dobro, nýbrž je nástrojem destrukce a není východiskem z těžkostí. Je to tedy

mocný hlas odporující každému násilí. Je to mocná výzva ke všem stranám, aby se zřekly násilí a hledaly cestu míru. Nemůžete posloužit opětovnému sjednocení vašeho lidu násilnými prostředky, i když si myslíte, že máte pravdu. Jedinou cestou je zřeknout se násilí, zahájit dialog a pokusit se společně nalézt mír novou vnímavostí jedněch k druhým, novou ochotou vzájemně se otevřít. A toto, drahá paní, je skutečné Ježíšovo poselství: hledat pokoj pokojnými prostředky a vzdát se násilí. My se modlíme za vás všechny, aby všechny složky vaší společnosti slyšely tento Ježíšův hlas a tak se k vám vrátily pokoj a společenství.

*Přeložil Milan Glaser (Česká sekce Rádio Vatikán)
pokračování příště...*

NABÍDKY A INFO

ERA MEETING A SVĚTOVÝ DEN MLÁDEŽE (SDM)

**Zveme mladé ve věku 16–35 let
na ERA Meeting do Španělska!**

ERA Meeting je duchovně-rekreační setkání mládeže z Čech, Slovenska, Polska, Itálie a Španělska konající se každý rok v jiné zemi. Setkání se vždy nese v duchu určitého tématu, zpravidla úryvku z Písma. Program Meetingu má dva hlavní koncepty – část duchovní, která zahrnuje dopolední tematické přednášky s následnou prací ve skupinkách, společné modlitby, mše svaté či adorace pod širým nebem a část relaxační, již vyplňují výlety do okolí, koupání, relaxace nebo společné mezinárodní večery.

Letošní ERA Meeting je výjimečný, neboť jeho vyvrcholením bude účast na Světovém dnu mládeže se Svatým otcem Benediktem XVI.

- cestou navštívíme zámky na Loiře, Avilu, a Madrid (možnost účasti na českém programu)
- v sobotu se přemístíme na SDM do Madridu a zúčastníme se vigilie s papežem Benediktem XVI.
- při zpáteční cestě strávíme den na francouzské riviéře v Saint Tropez s možností koupání

cena (doprava, ubytování, plná penze):

pro studenty - 8800 Kč

pracující - 9800 Kč

+ registrace na SDM = 40 euro

Uzávěrka přihlášek: 30. 6. 2011, Kontakt: Vojtěch Maštálka, 777 111 820, vojta@eracz.cz

BYLA JEDNA RODINA

Nedávno jsem na internetu objevil velmi zajímavý film: pilotní díl seriálu "Byla jedna rodina", který vznikl společnou prací Centra pro rodinu a sociální péči o.s. a společností VISTAFILM s.r.o. www.prorodiny.cz s podporou www.tydenmanzelstvi.cz.

Film je možno najít na tomto odkazu:

<http://www.youtube.com/watch?v=FN-NF3d5phU>

D. Žofák

Oxford: Víra v Boha patří k lidské přirozenosti

Rozsáhlá mezinárodní studie, koordinovaná akademiky oxfordské univerzity, dokládá, že lidské myšlenkové procesy jsou zakotveny v náboženských pojmech. Na studii pracovalo 57 akademiků z 20 zemí, zabývajících se antropologií, psychologií a filosofií.

Zadána byla otázka, zda víra v božské a v posmrtný život je něco naučeného, nebo integrálně patří k lidské přirozenosti.

Angličané např. zjistili, že děti do pěti let spontánně věří v „nadlidské“ vlastnosti spíše než v lidská omezení.

Čínský výzkum naznačuje, že lidé – napříč kulturami – instinktivně věří, že část jejich mysli, duše nebo ducha po smrti žije dál. Angličtí koordinátoři konstatují, že podle shromážděných svědectví je náboženství obecným faktem lidské přirozenosti, a to v různých kulturách.

Dr. Justin Barrett z oxfordského Centra pro antropologii a myšlení, který celý projekt řídil, říká, že víra je trvalou součástí různých kultur celého světa, protože lidé, kteří sdílejí náboženské pouto, „snáze spolupracují jako společnost“.

„Shledali jsme,“ říká Barrett, „že náboženství je méně silné u populací, jež žijí ve velkých městech rozvinutých zemí, kde je silná sociální podpůrná síť.“ (*Res calitatis*)

MINISTERSTVO ZDRAVOTNICTVÍ OPĚT VNUCUJE ROZŠÍŘENÍ POTRATŮ

Ministr zdravotnictví Leoš Heger (TOP09) přišel s drastickým rozšířením umělých potratů a dalšími nepřijatelnými návrhy pod záminkou zdravotní reformy. O podobné svévolné rozšíření se pokusila již minulá vláda, která nakonec padla. Hnutí Pro život ČR ministerstvu zdravotnictví zaslalo připomínky týkající se především následujících bodů:

- **Rozšíření přístupu k potratům ženám ze zemí EU** pod nepravdivou záminkou, že to po nás EU požaduje. V praxi tento krok bude znamenat desetitisíce zavražděných především polských dětí. Odborná právní stanoviska jasně deklarují, že EU nemá žádné právo zasahovat do potratové legislativy. EU proto ani nevede žádné řízení proti našemu současnému zákonu omezující přístup k potratům podle státní příslušnosti. Dokonce ani vlastní návrh Ministerstva zdravotnictví neuvádí jediný odkaz na zapracování údajného práva EU! Jedná se pouze o argumentační podvod. Požadujeme omezení potratů pro cizinky, kromě těch, které mají povolen trvalý pobyt v ČR.
- **Rozšíření eugenických potratů až do porodu.** Podle dnešního zákona se vykonávají potraty nemocných dětí do 24. týdne. Ministerstvo však svévolně dovozuje nový výklad současného zákona a navrhuje provádění potratů tělesně postižených dětí kdykoli až do porodu. Ustanovení nijak nechrání ženu, neboť pozdní potrat probíhá stejně jako porod. Požadujeme zrušení tohoto rozšíření.
- **Omezení práv rodičů u dívek starších 16 let.** Dívka starší šestnácti let se nesmí bez souhlasu rodičů ani omluvit z vyučování, ale dle návrhu

ministerstva může bez jejich vědomí nechat zabít své dítě. Jedná se tedy o naprosto nesystémový a absurdní zásah do práv rodičů, který nemá v žádné jiné oblasti obdobu. V připomínkách požadujeme u nezletilých nutnost souhlasu rodičů s provedením potratu.

- **Výhrada svědomí je lékařům v podstatě upřena** tím, že podle návrhu poskytovatel (týká i církevních zařízení) musí zajistit výkon u náhradního poskytovatele. Jinak řečeno, člověk nemusí zabíjet (potraty, umělé oplození) a mrzačit (sterilizace, změna pohlaví), pokud výkon někdo provede za něj, a žadatel bude souhlasit. Je zjevné, že komu svědomí nedovoluje nějaký čin vlastnoručně vykonat, tomu nedovoluje ani podílet se na zorganizování jeho vykonání.

Z dalších požadovaných připomínek:

- o požadujeme definovat jednoznačněji péči (jídlo, tekutiny a hygienu), kterou není možné odmítnout a způsobit tak pasivní eutanazii;
- o požadujeme rozlišení potratů ze zdravotních důvodů od potratů z eugenických důvodů;
- o požadujeme stanovení minimálního odstupu 3 dnů od žádosti o umělý potrat do jeho provedení;
- o požadujeme povinnou přítomnost neonatologa u pozdních potratů, aby bylo možné poskytnout živě narozeným dětem první pomoc;
- o požadujeme možnost pohřbení těla potraceného dítěte v případě žádosti rodičů;
- o požadujeme povinnost poskytnout ženě před potratem kontakty na organizace nabízející pomoc;
- o požadujeme povinnost nabídky psychologické pomoci ženě před a po potratu;
- o požadujeme snížit maximální věk ženy u umělého oplození z 55 na 45 let;
- o požadujeme omezení počtu embryí při procesu umělého oplození;
- o požadujeme zvýšit minimální věk na 35 let u sterilizací na vlastní žádost a zakotvit nutnost souhlasu manžela pro sezdané;
- o požadujeme, aby genetické vyšetření mohlo být prováděno pouze se souhlasem pacientů;
- o požadujeme přeformulování zákazu klonování tak, aby zahrnoval i tzv. terapeutické klonování, tj. klonování lidských bytostí za účelem jejich zabití a využití jako biologického materiálu.

(Hnutí pro život - <http://prolife.cz>)

POŘAD BOHOSLUŽEB V ŘEPSKÉ FARNOSTI	
KOSTEL SV. RODINY NEDĚLE – 9 hod Pondělí – 16 hod Středa – 16 hod Pátek – 18 hod Sobota – 18 ⁰⁰ (<i>s nedělní platností...</i>) mše spojená s nešporami	KOSTEL SV. MARTINA NEDĚLE – 7⁴⁵ Úterý – 18 hod Čtvrtek – 18 hod

vydává:	Ř.k. farnost u kostela sv. Martina v Řepích, Galandova 1199, 163 00, Praha 6
redakce:	Mgr. David Žofák, MUDr. Marie Svatošová náklad: 170 - 200 ks, náklady na tisk: 5 Kč
uzávěrka:	do středy posledního týdne v měsíci (zašlete na: farnostrepy@tiscali.cz nebo předejte pas.as.D. Žofákovi osobně)
kontakty:	o.Daniel: 603 475 056; as. David: 603 894 989; david.zofak@tiscali.cz ; http://www.farnostrepy.estranky.cz